

 UMETNIKI
ZA
KARITAS

SINJI VRH
24. – 28. AVGUST 2026

SINJI VRH

24. – 28. AVGUST 2026

Katalog je izdala: Škofijska karitas Koper, Ajdovščina, Vipavska cesta 11

Koordinatorica projekta: Marjana Plesničar Jezeršek

Likovna kritičarka in strokovna sodelavka: Anamarija Stibilj Šajn

Fotografije in strokovna podpora: Lucijan Bratuš

Oblikovanje in strokovna sodelavka: Silva Karim

Ostali strokovni sodelavci: Azad Karim, Igor Zimic, Jože Bartolj, Bogdan Soban

Tisk: RO-GRAF ROBERT KERŠEVAN S.P.

November 2026

BLAGOR MIROLJUBNIM

Darovi za likovna dela bodo namenjeni pomoči družinam, ki se soočajo z različnimi izgubami na območju koprške škofije.

BLAGOR MIROLJUBNIM

»Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovali se bodo Božji otroci« (Mt 5,9).

Geslo letošnje kolonije Umetniki za karitas nas nagovarja v času, ko svet postaja vse bolj nemiren in prestrašen. Groženj je veliko, miru pa vse manj. Vojne, nasilje in nezaupanje ranijo ljudi ter spodkopavajo občutek varnosti. Prav zato ima povezovanje umetnosti in dobrodelnosti danes poseben preroški pomen: pričuje, da prihodnost ostaja odprta za dobro in da jo moremo s skupnimi močmi oblikovati drugače.

Že dvaintrideset let Umetniki za karitas povezujejo ustvarjalnost, velikodušnost in skrb za človeka. Koprski škofija s hvaležnostjo podpira to dogajanje, v katerem lepota dobiva obraz bližine. Umetniško delo postane dar; dar se spremeni v pomoč; pomoč pa človeku v stiski sporoča, da je vreden pozornosti, spoštovanja in ljubezni. V tej poti prepoznavamo nekaj globoko evangelijskega.

Preroško poslanstvo umetnika se razodeva tudi v sposobnosti, da sredi razpok sedanjosti zasluti in pokaže možnosti novega sveta. Z barvo, obliko in podobo lahko prebudi občutljivost, ki jo nemir pogosto otopi. Ko svoje delo nameni človeku v stiski, njegova ustvarjalnost postane dejavna beseda upanja. Govori nam, da človečnost raste povsod, kjer si upamo videti bolečino drugega in nanjo odgovoriti z darom.

Ni dovolj, da se sprašujemo, kakšno prihodnost pripravljamo otrokom. To vprašanje nas zavezuje. Otrokom moramo pripraviti mirno in varno prihodnost, v kateri bodo lahko rasli, zaupali, ustvarjali in ljubili. Odgovornost zanj se začne v naših odnosih, besedah in odločitvah: v pripravljenosti poslušati, odpuščati, varovati dostojanstvo vsakega človeka in zavračati nasilje. Mir potrebuje ljudi, ki ga vsak dan potrpežljivo gradijo.

Papež Leon XIV. je ob svojem prvem pozdravu svetu spregovoril o miru vstalega Kristusa, o miru, ki je »neoborožen in razorožujoč, ponižen in vztrajen«. Te besede osvetljujejo tudi poslanstvo letošnje kolonije. Dobrota razorožuje nezaupanje, lepota odpira prostor srečanju, velikodušnost pa prekinja osamljenost. Tako nastajajo vezi, na katerih lahko raste trajnejši mir.

Letošnja zbrana sredstva bodo namenjena družinam, ki se soočajo z izgubo. Izguba ljubljenega človeka ali druge življenjske opore lahko globoko pretrese dom in njegovo prihodnost. Takrat so dragoceni sočutna navzočnost, potrpežljivo poslušanje in konkretna pomoč. Žalosti ne moremo preprosto odpraviti, lahko pa jo pomagamo nositi. Tudi to je delo za mir: pomagati, da se v ranjeno življenje počasi vrneta zaupanje in upanje.

Apostol Pavel nas spominja, da je Božje kraljestvo »pravičnost, mir in veselje v Svetem Duhu« (Rim 14,17). Umetniki za karitas so s svojimi deli in darovanjem preroki ter graditelji tega kraljestva, v katerem bodo naša najgloblja hrepenenja našla izpolnitev.

Iskrena hvala umetnikom, sodelavcem Karitas, dobrotnikom in vsem, ki odpirate srce temu poslanstvu. Naj vaša dela prebudijo lepoto, povezujejo ljudi in prinašajo tolažbo. Naj po njih postaja vidno Jezusovo zagotovilo: blagor vsem, ki delajo za mir.

Peter Štumpf, koprski škof

SPOŠTOVANE UMETNICE, CENJENI UMETNIKI!

Dvaintrideset let je dolga pot. V tem času je likovna kolonija Umetniki za karitas prerasla v prepoznavno zgodbo Sinjega vrha in naše občine ter postala prostor, kjer se umetnost že od vsega začetka povezuje z dobrodelnostjo. Ponosni smo, da je naša občina vsakoletna gostiteljica tega dogodka, ki umetnike združuje v navdihujočem okolju in ime naših krajev ponese daleč onkraj njenih meja. Vsako leto znova dokazujete, da umetniško ustvarjanje presega platno in razstavni prostor ter postane dejanje solidarnosti in pomoči človeku v stiski.

Letošnje geslo »Blagor miroljubnim« nosi sporočilo, ki ga v času številnih negotovosti še posebej potrebujemo. V današnjem nemirnem svetu, prepredenem s hitrim tempom, nesoglasji in nenehnimi življenjskimi preizkušnjami, te besede odzvanjajo z izjemno močjo. Mir pogosto razumemo kot nekaj oddaljenega, a začne se veliko bližje – v odnosu do drugega človeka, v pripravljenosti poslušati, razumeti, pomagati in ostati ob nekom takrat, ko je težko.

Ustvarjalci na Sinjem vrhu zagotovo najdete navdih, vaše likovne stvaritve pa dobijo še čisto posebno človeško vrednost. Letošnja zbrana sredstva bodo namenjena družinam, ki se soočajo z izgubo. Ob izgubi bližnjega pogosto ni besed, ki bi lahko odvzele bolečino, lahko pa človeku pokažemo, da v težkih trenutkih ni sam. Prav takšna pomoč – iskrena in človeška – je eno najmočnejših sporočil letošnje kolonije.

Iskrena hvala vsem umetnicam in umetnikom, ki darujete svoja dela, čas in trud. Hvala organizatorjem, prostovoljcem, podpornikom in vsem, ki že več kot tri desetletja skrbite, da ta zgodba živi in vsako leto znova najde pot do ljudi.

Naj tudi letošnja dela s Sinjega vrha med ljudi ponesejo nekaj tistega, kar govori letošnje geslo – več razumevanja, več bližine in več miru med nami.

Tadej Beočanin, župan Občine Ajdovščina

ODPIRAMO VRATA UPANJA

Konec avgusta se je na Sinjem vrhu nad Ajdovščino odvila že 32. mednarodna likovna kolonija Umetniki za karitas. Kolonije se je udeležilo 10 priznanih umetnikov: LOJZE ADAMLJE, IVAN BALAZEVIČ (Hrvaška), ŌZLEM KALMAZ (Turčija), ŽIGA KORENT, IGOR OREŠIČ, JERNEJA SMOLNIKAR, URŠKA STROPNIK ŠONC, NATAŠA TAJNIK STUPAR, SEVERINA TROŠT ŠPROGAR in MIHAELA ŽAKELJ OGRIN, ki so v prijetnem in delovnem vzdušju ustvarili čudovite umetnine. Svoja dela so poleg njih darovali tudi strokovni sodelavci in drugi, ki so želeli prispevati svoj košček v zgodbo o lepoti in dobroti. Skupaj smo zbrali 60 umetniških del.

Za geslo, ki je bilo vodilo letošnje kolonije, smo izbrali »blagor miroljubnim«. V govoru na gori nam Jezus pravi: »Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovani bodo Božji sinovi.« (Mt 5,9). V negotovih časih, v katerih živimo so Njegove besede še kako aktualne in namenjene čisto vsakemu človeku. Vsak izmed nas lahko mir ustvarja najprej v svoji družini, svojem okolju, z objavami na spletu... kot sodelavci Karitas pa je prav, da si še posebej prizadevamo za kulturo dialoga, da povezujemo in presegamo delitve, da sprejemamo drug drugega kljub različnim nazorom, da resnično delamo za mir.

Miroljubno želimo pristopiti k družinam v naši okolici, ki se znajdejo v stiski. To so velikokrat družine, ki se soočajo s takšno ali drugačno izgubo, pa naj bo to smrt, bolezen ali izguba dela, mogoče celo izguba doma ali druge materialne varnosti. Namen tokratne, 32. kolonije Umetniki za karitas je zato zbiranje sredstev za pomoč družinam, ki se soočajo z različnimi vrstami izgub.

Poleg ustvarjanja je kolonija vključevala tudi spremljevalne dogodke. V torek je predsednik Vipavske območne karitas, g. Tomaž Kodrič daroval sveto mašo za vse žive in pokojne sodelujoče v projektu Umetniki za karitas. Hvala g. Tomažu za daritev in za topel nagovor, ki nas je spodbudil, da se vedno znova odločimo za dobro, za lepo, za pozitivno.

V sredo so nas obiskali nekateri novinarji, ki nam pomagajo širiti sporočilo lepote in dobrote, dan pa smo izkoristili tudi za odkrivanje naravnih lepot v bližnji okolici. Četrtek je bil »dan za druženje z Umetniki z karitas«. To pomeni, da smo na ta dan na Sinji vrh povabili tudi druge umetnike, t. i. darovalce, ki so prinesli svoja likovna dela, vsi drugi ljubitelji umetnosti pa so se lahko podružili s priznanimi ustvarjalci in opazovali njihov ustvarjalni proces. Zvečer smo pripravili odprtje razstave in kratek kulturni program. Nastopil je primorski glasbenik in zvesti spremljevalec Umetnikov za karitas, Gianni ter otroci z Gore, ki so pod vodstvom Ivica Vidmar pripravili zabavno igro ob kateri smo se vsi nasmejali.

Zbrane sta pozdravila predsednik Odbora za družbene zadeve Občine Ajdovščina g. Vili Brus ter ravnatelj Škofijske karitas Koper, Jurij Vončina. V imenu g. škofa nas je pozdravil tudi generalni vikar msgr. Slavko Rebec, ki je z nami podelil osebno izkušnjo miru. Za slikovito predstavitev nastalih umetniških del ter njihovih avtorjev pa je kot vedno poskrbela likovna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn.

Hvala čisto vsem, ki na različne načine sodelujete in prispevate svoj košček v plemenito zgodbo o lepoti in dobroti, ki si podajata roko!

Marjana Plesničar Jezeršek, koordinatorka projekta

UMETNIKI ZA KARITAS: BLAGOR MIROLJUBNIM

Mednarodna likovna kolonija Umetniki za karitas je poseben dobrodelni dogodek, na katerem se srečujejo likovni ustvarjalci iz različnih držav in spregovorijo v raznolikih likovnih jezikih. Vsi pa »razumejo« pomen dobrodelnosti, ki postane njihov kreativni cilj in povezovalni element. S svojo umetnostjo namreč želijo pomagati sočloveku.

Pogosto modrujemo, da je kultura »temelj preživetja«, da nas je krepila skozi zgodovino, prispevala k ohranjanju naše identitete. Misel nedvomno doseže cilj, če ji sledijo tudi dejanja. Umetnost je najvišja oblika kulture in tista, ki nastaja na koloniji Umetniki za karitas, je udejanjanje dobrega. Blaži stiske, pripomore k reševanju problemov, vsaj delno omogoča preživetje.

Letošnja kolonija je potekala pod globokim in pomenljivim geslom Blagor miroljubnim. Geslo nas opominja na vrednote miru in sožitja, ki so še posebej pomembne, hkrati pa v sodobnem svetu pre-pogosto zanemarjene in kršene.

Sinjevrški milje je posameznega umetnika napolnil z mirom, z občutkom bližine neba, in mu ponudil odprtost, a ne le pogleda, ampak tudi srca.

Ena najpopolnejših primerov človeške ustvarjalne sposobnosti je prav umetnost, ki je iz enega samega pogleda, doživetja, misli in zamisli sposobna ustvariti popolnoma nov svet. Čeprav so udeleženci kolonije ustvarjali v istem prostoru in času, čeprav so zrli v »isto smer«, so ustvarili raznolika dela. Njihove stvari so namreč vedno tudi ali predvsem odsev z gladine njihove duše.

Izražali so se na različne likovno-formalne in tehnično-izvedbene načine, skozi raznolike motive, bolj ali manj prepoznavne, pripadajoče klasičnemu motivnemu repertoarju ali izrazito osebnemu, a vanje so vtkali tudi misli sočutja, bližine, medsebojne povezanosti, upanja. Vsako delo, ki je nastalo, nosi v sebi tako ustvarjalno identiteto in energijo posameznika, kot tudi globlje sporočilo. Dela letošnje kolonije so zaživila v koloristični moči, v veselju in optimizmu. V marsikaterem se je dobesedno objektivizirala svetloba, žareča in topla, takšna, ki te poboža, pogreje, dvigne, ki ti pokaže pot naprej. Likovna izrazna sredstva avtorjem niso bila le možnost in način ustvarjanja podob, ampak mnogo več. Sporočilo in simbol. Tako lahko v polaganjih barve na platno, v linijah, svetlobah, strukturah in kompozicijah zaznamo čuteče in blagodejne dotike, ki presegajo sled likovnega snovanja.

Blagor miroljubnim.

Blagor nam, ker imamo take umetnike; čuteče v dejanjih za sočloveka in čuteče prevajalce vsebin v enkratne in neponovljive likovne stvaritve, v katere dajejo del sebe.

Anamarija Stibilj Šajn, umetnostna zgodovinarica in likovna kritičarka

UDELEŽENCI 32. KOLONIJE UMETNIKI ZA KARITAS

Lojze ADAMLJE

Ivan BALAŽEVIĆ (Hrvaška)

Özlem KALMAZ (Turčija)

Žiga KORENT

Igor OREŠIČ

Jerneja SMOLNIKAR

Urška STROPNIK ŠONC

Nataša TAJNIK STUPAR

Severina TROŠT ŠPROGAR

Mihaela ŽAKELJ OGRIN

Lojze ADAMLJE
Nekega dne
 olje na platnu, 2026, 60 x 60 cm

LOJZE ADAMLJE

Lojze Adamlje je rojen leta 1955 v Ljubljani. Svoje otroštvo in mladost je preživel v Šentvidu pri Stični na Dolenjskem. Umetniško izobraževanje je začel na Srednji šoli za grafiko v Ljubljani in ga nadaljeval na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer se je pod mentorstvom profesorja Marka Pogačnika specializiral za umetniško grafiko na kovinskih matricah. Svoja dela je predstavil na številnih samostojnih in skupinskih razstavah doma in v tujini. Za svoje slikarsko in grafično ustvarjanje je prejel več domačih in mednarodnih priznanj. Med pomembnejšimi je mali grand prix za nadrealistično delo na svetovni razstavi v Kasslu v Nemčiji leta 2001. Leta 2017 mu je Javni sklad RS za kulturne dejavnosti podelil srebrno plaketo za dolgoletno in prizadevno delo na področju likovne dejavnosti. Adamlje se posveča slikarstvu, grafiki, ilustraciji, oblikovanju in publicistiki. O njem je bil posnet dokumentarni portret Karibus.

Lojzeta Adamljeta je že med študijem pritegnil nadrealizem, umetniška smer, iz prve polovice 20. stoletja, za katero je značilno preseganje resničnega in logično-razumskega s pomočjo poseganja po domišljijem, sanjskem, podzavestnem in nenavadnem povezovanju posameznih podob. Ta slog je ostal v središču njegovega zanimanja, uresničuje pa ga tako v slikarstvu kot v grafiki. Izbrano stilno usmeritev preigrava s pomočjo svojstvenih, njemu lastnih tematskih izhodišč in likovnih rešitev. Prvenstveno mu je zavedanje pomena klasičnega slikarstva, ki ga vodi po poti realistične popolnosti, tako oblikovne kot barvne, ter izjemnega občutka za detajl in za celoto. Tako njegov opus odlikuje likovna trdnost, jasna formulacija, utemeljena uporaba elementov ilustrativnosti in uravnoteženost notranje zgradbe. Ob vsem tem pa je prisotna občutljivost in domiselnost za komentiranje aktualnih dogodkov in njihovo izvirno, večpomensko, fantazijsko in simbolno razlaganje. Tudi na Sinjem vrhu je vsakdanje dvigoval v njemu lastne ustvarjalne sfere. S prefinjenimi, discipliniranimi, lažurnimi, platenimi nanosi oljnih barv je ustvaril več slikovnih prizorov. Njegova ženska figura, podana v prvem planu in s hrbtni strani, sedi pred široko odprtim obzorjem, ki ga predstavljajo temeljne poteze krajinskega obraza Vipavske doline. V modrini neskončnega prostora pa se pojavi leteči polž, na njegovi hišici pa plapolata trobojnica. Tudi ženska v profilu je tipično njegova, le namesto karibusa, ki je avtorjev arhetip, se ob njej pojavi povsem običajna ptica.

Kolonija se me je globoko dotaknila, kajti vseskozi se je čutilo, da smo slikarji z veliko naklonjenostjo sprejeti v tem čarobnem ambientu, tako kot ustvarjalci, kakor posamezniki, ki jim je skrb za drugega pomembna. Slikarji in organizatorji smo se povezali v homogeno celoto, ki je trosila v okolico same pozitivne vibracije. Uresničena ideja Škofijske karitas Koper, združiti umetnost z dobrotelstvom je presežek tega časa. (Lojze Adamlje)

Ivan BALAŽEVIĆ
Piano optimus
 akril na platnu, 2026, 80 x 80 cm

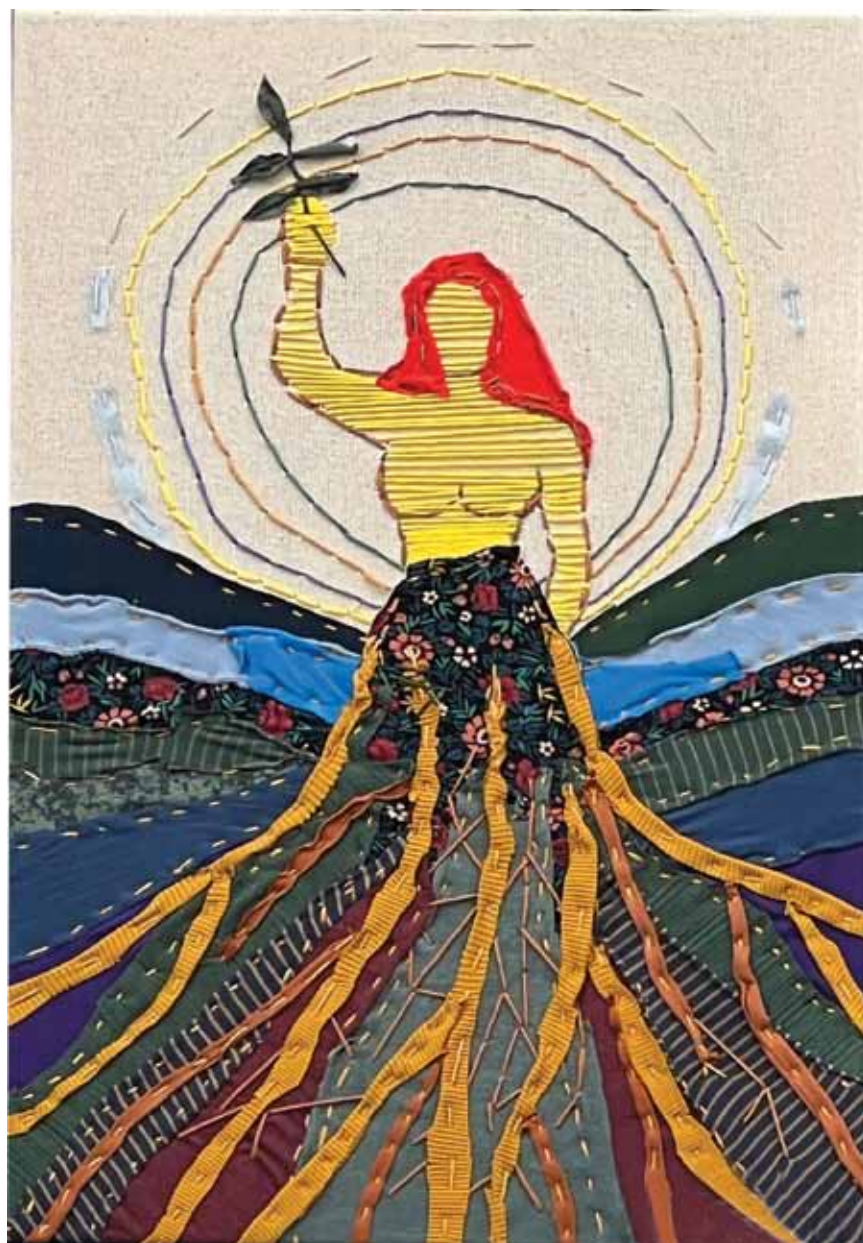

IVAN BALAŽEVIĆ

Ivan Balažević se je rodil leta 1949 v kraju Tavankut pri Subotici, v Vojvodini. Po osnovni šoli je leta 1968 maturiral v Subotici na Gradbeno-tehničnem šolskem centru, smer arhitektura. Študij je nadaljeval na Akademiji likovnih umetnosti v Zagrebu, kjer je diplomiral v razredu prof. Marijana Detonija. Že v času akademije in po njej je pokazal izjemno študijsko poglobljenost na širšem likovnem področju. Prav tako njegove nagrade segajo že v študijska leta. Kasneje se je zvrstilo več kot dvajset nagrad, in sicer za slikarstvo, grafiko, risbo, ilustracijo, za grafično oblikovanje, heraldiko, fotografijo in scenografijo. Od leta 1985 je imel status svobodnega umetnika. Živi in ustvarja v kraju Novi Vinodolski, kjer je dolga leta vodil Gradsko galerijo Turnac in bil aktiven v likovnem življenju kraja. Je tudi aktiven član HDLU-a Rijeka, kjer je imel različne funkcije. Balažević je razstavljal na več kot 120-ih samostojnih razstavah in na preko 200 skupinskih na Hrvaškem in v tujini. V letu 2024 je izšla njegova obsežna monografija, katere avtor je Berislav Valušek.

Ivan Balažević je umetnik, katerega ustvarjalne sledi so zaznamovale in obogatile različna likovno-vizualna področja. V svojem slikarskem opusu neguje raznolik motivni repertoar, v katerem ima posebno mesto primorska krajina, ki jo interpretira na osebni, čustveno poudarjen način. Njegovo slikarstvo zaznamuje izrazita barvitost, raziskovanje različnih likovnih tehnik ter prepletanje resničnosti z njemu lastnimi videnji in doživljanji. Skozi leta sledimo avtorjevemu razvoju, a temeljne poteze njegove poetike ostajajo vpete v modernistične okvire, znotraj njih pa mu je blizu lirčna abstrakcija. Svetu vidnih ustvarjalnih impulzov namreč odpira prostor za občutja, spomine in osebne interpretacije. Slika mu je medprostor med resničnim in imaginarnim, polje, na katerem lahko uresničuje likovno in duhovno raziskovanje. V fragmentih ohranja elemente resničnosti, ki jih vključuje v nov likovni konstrukt, v nov koncept. Pogosto povsem nazorno ustvarja prehode ter po načelu konstrukcije z virtuosno risbo, mehкими barvnimi nanosi in s svetlobo gradi prostor v prostoru slike. Dela, nastala na Sinjem vrhu, pričajo o svobodnem oblikovanju kompozicije ter o občutljivem raziskovanju meje med prepoznavno podobo in abstrakcijo. Potrjujejo pa tudi avtorjevo koloristično senzibiliteto, ki se razkriva skozi izrazito barvitost ter slikovitost barvnih soočanj in svetlobnih stanj. K žlahtni, z mediteranskim pridihom ozaljšani atmosferi prispevajo tudi platenja nanosov. V prostor občutljive igre barv prileti zmaj ali pa v njem lebdi klavir. Izbran akter za svojo vidno, z občutkom artikulirano podobo, premore globljo pripoved.

»Kolonija je potekala izvrstno – odlična družba kolegic in kolegov ter izjemno prijazni in ustrežljivi gostitelji, ki so lepo skrbeli za nas. Ker sem bil na Sinjem vrhu že četrtrič, čeprav prvič za Karitas, sem se počutil kot doma. Lepo se je ustvarjalo, posebna navdihujoča spodbuda pa je bil namen slik za tiste, ki so v stiski in potrebujejo pomoč. Zelo mi je bilo všeč tudi to, da smo imeli na koloniji sveto mašo. Zaključni program in razstava sta le še zaokrožila čudovit celoten vtis. Hvala!« (Ivan Balažević)

Özlem KALMAZ
Roots of Peace

kosi tekstila in vezenje, 2026, 60 x 40 cm

ÖZLEM KALMAZ

Özlem Kalmaz se je rodila leta 1980 v Izmirju. Leta 2002 je kot tretja najboljša študentka diplomirala na Oddelku za likovno pedagogiko Fakultete za izobraževanje Buca. Po končanem dodiplomskem študiju je tri leta in pol živela v Angliji. Magistrski študij je zaključila leta 2018 na Šoli za podiplomski študij pedagoških ved Univerze Dokuz Eylül. Leta 2025 je zaključila program umetniške specializacije na Oddelku za umetnost in oblikovanje Univerze Yaşar z nalogo Ekološka umetnost in organska umetnost v kontekstu odnosa med naravo in žensko. V jesenskem semestru študijskega leta 2022/23 je v okviru programa Erasmus študirala na doktorski šoli Akademije za umetnost in oblikovanje Eugeniusz Geppert v Wrocławu na Poljskem.

V svoji umetniški praksi z uporabo organskih in recikliranih materialov raziskuje odnose med naravo, ženskami in ekologijo. Njen umetniški pristop k ustvarjanju del s certificiranimi organskimi in ekološkimi materiali je leta 2018 registriral Generalni direktorat za avtorske pravice pri Ministrstvu za kulturo in turizem Republike Turčije. Sodelovala je na skupinskih razstavah in bienalih v Turčiji in tujini. Leta 2026 je izdala tudi knjigo *Ženska v telesu narave: ekofeministična organska umetnost*, ki obravnava njeno raziskovanje ekofeministične umetnosti.

Trenutno je zaposlena kot koordinatorka v enoti za koordinacijo razstav pri Direktoratu za kulturo in umetnost Mestne občine Izmir. Poleg tega deluje kot zunanja predavateljica na Oddelku za umetnostno vzgojo Pedagoške fakultete Univerze Ege.

Umetnost sodobnega časa išče nove interpretativne poti in postaja vse bolj multimedialna. Tudi likovno ustvarjanje Özlem Kalmaz je izrazito svojstveno. Vsebuje tradicijo, povezano z ženskimi ročnimi spretnostmi, hkrati pa stopa v sfere sodobnega likovnega izraza. Njena dela nastajajo z ročnim šivanjem koščkov blaga, ki jih avtorica oblikuje in sestavlja v željeno kompozicijsko celoto. Namesto naslikanih linij nastopijo šivi, robovi in stiki med različnimi kosi izbranega materiala. Različne barve, vzorci in texture prispevajo k bogastvu likovne govorice. Vsak fragment ohranja svoje značilnosti, a v polnosti zaživi šele v kontekstu celote, na podoben način kot pri mozaični umetnosti. Njena dela so nekakšen tekstilni kolaž – patchwork, za katerega uporablja odpadne, naravne materiale. Iz navidezno nepomembnih ostankov, ki nosijo sledi časa, dotika in uporabe, oblikuje in sestavlja likovno-estetske kreacije. Pri tem uresničuje za sodobno umetnost značilen princip reciklaže, s katerim razkriva tudi odgovoren odnos do narave. Tako njena dela ob motivu vsebujejo še druga vsebinsko-sporočilna ozadja. Precizen in svojstven ustvarjalni proces je meditativne narave. Avtorica se je na Sinjem vrhu posvetila zanimivemu motivnemu prehodu narave v žensko figuro. Telo ženske se izvija iz telesa narave. Njena draperija organsko raste, oblikovana iz fragmentov tekstila. Zgornji del ženskega telesa in glava sta osvobodjena materialne snovnosti in uresničena le z vezenjem, katerega sledi karakterno spominjajo na risarsko sled. In slikarkina akterka ne le zadiha svobodno, ampak z oljno vejico v roki postane prinašalka miru.

Udeležba na likovni koloniji Umetniki za Karitas na Sinjem vrhu je bila zame globoko izpolnjujoča in navdihujoča izkušnja. Naravno okolje, vzdušje solidarnosti ter priložnost za ustvarjanje ob boku umetnikov iz različnih okolij so obogatili tako moje umetniško delovanje kot tudi moje razumevanje miru. Še posebej me je navdihnili preplet narave, skupnosti in umetniškega ustvarjanja. To izkušnjo si bom za vselej ohranila v spominu z veliko toplino in hvaležnostjo. (Özlem Kalmaz)

Žiga KORENT
Svetel plamen naj gori v moji duši
 akril na platnu, 2026, 60 x 80 cm

ŽIGA KORENT

Žiga Korent se je rodil leta 1984. Diplomiral je na Naravoslovnotehniški fakulteti v Ljubljani, smer oblikovanje tekstilij in oblačil (prof. Marija Jenko). Izpopolnjeval se je na Univerzi na Dunaju, smer kognitivna znanost, in se posvečal predvsem teoriji oblikovanja. Leta 2023 je magistriral iz slikarstva (MA) na Šoli za risanje in slikanje v Ljubljani pri profesorju Mladenu Jernejcu. Aktiven je na različnih področjih, od slikarstva, fotografije, grafičnega oblikovanja do ilustracije. Svoje delo redno razstavlja na skupinskih in samostojnih razstavah.

Slikarstvo Žige Korenta zaznamujejo figuralne kompozicije, v katerih se prepletajo nazorno upodobljeni človeški liki, živahna barvitost in osebno doživljanje sveta. Posebnost njegovih slikarskih motivov je v tem, da skozi navidezno preproste prizore vsakdanjega življenja odpira globlje vsebinske plasti. Tako njegove slike niso le prikazi ljudi, dogodkov in prostora, temveč premišljene likovne pripovedi oziroma izpovedi, v katerih osebno prehaja v obče in postaja univerzalno sporočilo o medčloveški povezanosti, bližini, ljubezni, spoštovanju in upanju. Figure oblikuje s poznavanjem klasičnih kanonov anatomije in kontraposta. Marsikdaj v likih zaznamo celo avtoportretne poteze in poteze njegovih družinskih članic. V likovno življenje jih priključuje v avtorskem slogu, v katerem pozornost posveča čustvenemu izrazu in dinamiki. Figure so aktivne, le za trenutek zaustavljene v inertnem stanju. Kadriranje prizorov je pogosto likovno nadvse zanimivo in celo posebno ter prispeva h krepitvi in osmišljanju vsebin. Slikovni prostor obravnava svobodneje, z uporabo intenzivnih barvnih ploskev. Tudi sicer ima barva v njegovem slikarstvu posebno moč, saj izbrana paleta presega opisno vlogo in postaja nosilka čustev, simbolike in notranje likovne dinamike. Svetel plamen naj gori v moji mladi duši je naslov ene izmed njegovih slik, v kateri se svetloba objektivizira skozi toplino in iluminiranost rumeno obarvane barvne ploskve. Celoten krajinski izsek je zapolnjen z močnimi in gostimi barvnimi ploskvami. V prvi plan slike avtor premišljeno vključi par. Čeprav ta sedi na klopci in je predstavljen s hrbtni strani, figuri »živita« ljubeč odnos.

Likovna kolonija Umetniki za karitas 2026 na Sinjem vrhu nad Ajdovščino je združila čudovito kreativno energijo, nesebično deljenje izkušenj in znanj. Res mi je bilo v veselje in čast, da sem lahko ustvarjal v tako ustvarjalnem okolju in v tako vrhunski družbi. Kot češnja na vrhu torte pa je teden z dodatno noto prinesel najbolj pristno obliko dobrotelnosti, ko umetniki za dober namen pretvorimo svoje delo in znanje v obliko umetniških del, ki so hrana za dušo in čudovito darilo za svet. (Žiga Korent)

Igor OREŠIČ
Brezdomci

akril na platnu, 2026, 90 x 90 cm

IGOR OREŠIČ

Igor Orešič je arhitekt, slikar, pianist in ustvarjalec mozaikov, rojen leta 1943 v Rušah pri Mariboru. Njegova umetniška pot je zanimiva predvsem zaradi prepletanja različnih področij ustvarjanja. Diplomiral je na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani, hkrati pa je študiral klavir na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Poklicno je deloval kot arhitekt v Mariboru, Zürichu in New Yorku. Posebno mesto v njegovem opusu ima izdelovanje mozaikov. S to tehniko se je začel intenzivneje ukvarjati v New Yorku, pozneje pa se je izpopolnjeval v Milanu. Med njegova pomembnejša dela sodijo mozaik v protokolarnem objektu na Brdu pri Kranju, mozaik sv. Jurija ob cerkvi sv. Jurija v Piranu ter mozaik, posvečen Stari trti v Mariboru. Avtor se posveča tudi slikarstvu ter sodeluje na slikarskih razstavah in likovnih kolonijah v Sloveniji in tujini. Njegovo mednarodno udejstvovanje potrjujejo sodelovanja na pariškem Salonu SNBA v letih 2016, 2017 in 2018, ki je potekal v prostoru Carrousel du Louvre, ter sodelovanje na razstavi Umetniki sveta v Cannesu leta 2018. Leta 2019 je v Franciji prejel srebrno medaljo združenja Arts-Sciences-Lettres za svoje umetniško delovanje.

Že v času študija arhitekture je Igor Orešič izkazal posebno zanimanje za risanje in slikanje pri prof. Kobetu. Kasneje je k oblikovanju avtorjevega slikarskega izraza pomembno prispevala njegova umetniška interdisciplinarnost ter bivanje v različnih kulturnih okoljih, ki je dodatno razširilo in oplemeniti- lo njegova umetniška obzorja. Orešičevo ustvarjanje na slikarskem področju zaznamujejo arhitekturno mišljenje, občutek za kompozicijo in premišljeno oblikovanje ter zanimanje za likovno izraznost. Vse to je najprej uresničeval v tehniki akvarela in v krajinski tematiki. Vedoželjnost in raziskovalnost pa sta mu kasneje omogočila prehod k širšemu motivnemu repertoarju, k novim likovno-formalnim in tehnično-izvedbenim rešitvam. Za kolonijo Umetniki za karitas je v tehniki akrila ustvaril sliko z naslovom Brezdomci. Silhuetno podane figure ljudi se porajajo iz ozadja in se hkrati vanj vračajo. Lebdiijo v vsebinsko nedefiniranem, sivem prostoru in z neprizemljenostjo predstavljajo svoje brezdomstvo. Čeprav so liki poenostavljeni, reducirani na bistveno in ne premorejo obraznih detajlov, so izrazni v gestikulaciji rok in gibčnosti telesa. Slika je razdeljena na dva pasova. Pogled se premika od ene silhuite do druge, kar poudarja kolektivni značaj prizora. Figure so modre in zdi se, da je vsaka nekoliko osvetljena z belino barvne meglice. Barvni koncept je omejen, a bogat v simbolnih pomenih. Hladne barve in zabrisane oblike ustvarjajo otožno razpoloženje. Slika premore aktualno tematiko, podano z značilnostmi sodobnega figurativnega ekspresionizma oziroma abstraktne figuracije.

Jerneja SMOLNIKAR
Upanje
 akril na platnu, 2026, 60 x 60 cm

JERNEJA SMOLNIKAR

Jerneja Smolnikar je rojena leta 1984 v Slovenj Gradcu. Leta 2009 je z odliko diplomirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je študirala pod vodstvom profesorjev Franca Novinca, Sergeja Kapusa in Bojana Gorenca, ki je bil tudi njen diplomski mentor. Med študijem je bila štipendistka Fundacije akademskega slikarja Karla Pečka. Sodelovala je na številnih skupinskih in samostojnih razstavah. Na Ex-temporu Piran je bila nagrajena v letih 2012 in 2021, leta 2026 je prejela odkupno nagrado. Je članica Kulturnega društva Jože Tisnikar in ZDSLU. Živi in ustvarja v Mislinji na Koroškem.

Dela Jerneje Smolnikar odlikujejo izpiljena likovna artikulacija ter subtilne in intimne vsebine, ki iz osebnega emotivnega in duhovnega področja segajo v širši kontekst ženskih doživetij. Avtorica samosvoj izraz nenehno nadgrajuje, motivno širi in plemeniti z novimi likovno-formalnimi in tehnično-izvedbenimi rešitvami, vselej pa ga gradi na dualnosti med figurativnim in abstraktnim. Prostori njenih slik niso vsebinsko definirani. Večinoma so sestavljeni iz slikovnih polj, na katerih se srečuje premišljeno ustvarjeno in intuitivno. Izbran likovni utrip jim dajejo plastenja, presevanja spodnjih slojev in porajanja prefinjenega mikrostrukturnega dogajanja. Poseben element njenih slik in umetniškega izraza nasploh pa je čipka. Z njo ne uresničuje le vzorec estetske popolnosti, ampak poudarja ženskost, nežnost, krhkost in simboliko življenja. O sledenju brezčasni in večni lepoti govorijo tudi ženski obrazi in telesa, ki jih z virtuosno, ekspresivno izživetvo risbo zariše v prostor slike in udejani bogat izrazni repertoar grafizmov. Tovrstnim zanimanjem sledijo veristično naslikani biseri in školjke ter njej nadvse priljubljeni metulji. Izbrani liki in elementi presegajo dovršeno pojavnost. Postajajo izpovedni in simbolni, koncentrat likovne in vsebinske žlahtnosti. Tudi na sinjevrških slikah dominira metulj; čudovit in lahkoten. Personificira žensko nežnost, krhkost, pa tudi moč in sposobnost preobražanja. Na vsaki njeni sliki je našel svoje osrednje mesto, v barvnem konceptu zemeljskih tonov ali pa modrin. Rozeta, ki izstopa v spodnjem delu slike, pa postane še en simbol. Objektivizira življenje – čudež, ki nam je dan. In o življenju, o čutenjih in razpoloženjih, o vrednotah in likovnih vrednostih občuteno razmišlja slikarka sama.

Letos sem se prvič udeležila kolonije Umetniki za Karitas in Sinji Vrh me je resnično očaral. Razgled je tam stalni kradljivec pozornosti, a kljub temu je delovna vnema kar pokala po šivih. Bili smo odlična ekipa, spoznala sem nove ljudi, v čudovitih delovnih pogojih in skoraj naročenem vremenu pa so nastala tudi kakovostna dela. Domov sem odšla bogatejša za lepo izkušnjo, nova poznanstva in spomine, ki bodo ostali. (Jerneja Smolnikar)

Urška STROPNIK ŠONC
Mačka - miš
 akril na platnu, 2026, 40 x 60 cm

URŠKA STROPNIK ŠONC

Urška Stropnik Šonc, prof. likovne umetnosti, je rojena leta 1973 v Slovenj Gradcu. Leta 1999 je diplomirala na Pedagoški fakulteti v Mariboru, na temo Knjižna ilustracija pri prof. Anki Krašna in mag. Bredi Varl. Prva slikanica z njenimi ilustracijami, avtorja Roka Polesa, je izšla leta 1997. Do sedaj je ilustrirala okoli 90 knjižnih del (slikanice, učbeniki, priročniki ...). Imela je več kot 26 samostojnih razstav in sodelovala je na okrog 10 skupinskih, od tega tudi trikrat na Bienalu slovenske ilustracije v CD, v Ljubljani. V letošnjem letu je razstavljala na 28. BIB v Bratislavi (Mednarodni bienale ilustracije). Mesečno sodeluje z dvema otroškima revijama: Zmajček in Cicizabavnik. V letu 2010 je bila po njenih likovnih predlogah izvedena lutkovna predstava Dr. Eko, lutkovnega gledališča FRU-FRU, leta 2023 pa lutki BU in BA za otroško oddajo Studio Kriškraš, TV Slovenija. Pri otroškem programu TV Slovenija sodeluje že osem let, prav tako tudi s Pikinim festivalom. Od leta 2000 ima status samostojne kulturne ustvarjalke. Leta 2022 je prejela priznanje župana MO Velenje, leta 2024 pa naziv Kulturnica leta MO Velenje. Živi in ustvarja v Velenju.

Urška Stropnik Šonc je ustvarjalka s samosvojem, likovno izčiščenim in jasnim načinom izražanja. V njem so akterji dogajanja, med katere spadajo človeški in živalski liki, ter predmetni svet in naravno okolje, podani na stiliziran, avtorsko artikuliran in ploskovit način. Številni postajajo arhetipsko prepoznavni, vendar znotraj izoblikovane pojavnosti doživljajo preobrazbe in situacijske variacije. Jezik njenega izražanja temelji na risbi. Ta je aktivna, tekoča, neposredno izživeta konturna sled, s katero artikulira motivno snov in s tem pripovednost. Predstavljanje oblik je zgoščeno v preprostem in enostavnem, določeno v bistvenem. Kljub temu so liki izrazno močni, predstavljeni v svojih mislih in emotivnih stanjih. Čeprav avtorica z risbo vzpostavi podobo, so v njeni likovni poetiki pomembne tudi barve. Postavlja jih v črtni okvir, znotraj katerega dominira čista, homogena barvna snovnost. Z živahnim in vsebinsko osmišljenim barvnim naborom so prizori dodatno pojasnjeni. Ilustrativni pristop in izoblikovane ustvarjalne principe ohranja tudi ob prestopu v svet slikarstva. Povsem suvereno obvlada večje slikovne površine, na katerih gradi kompozicijsko trdnost in izvirnost. Njene ustvarjalne misli so se na koloniji udeležile v obliki sestavljanke, ki predstavlja avtorsko interpretacijo družabne igre: Lisica zajec, mačka miš, miš kos sira, ti loviš. Tri slikovna polja so oblikovana v obliki domin, ki jih lahko sestaviš, hkrati pa je vsako slikovno polje povsem avtonomno. Akterji izštevanke so ljubki in karakterno opredeljeni. Barve, ki jih je avtorica uporabila, pa so živahne in celota učinkuje skozi barvne in oblikovne dialoge otroško razigrano, a v svojem bistvu globoko sporočilno.

Na Sinjem vrhu nad Ajdovščino sem bila prvič. Kot ilustratorka pa sem se likovne kolonije udeležila šele drugič. Sem nadvse navdušena nad strnjnim ustvarjanjem in tudi nad tem, da lahko posežem po večjih formatih. Vedno mi je lepo biti v družbi podobno mislečih umetnikov in umetnic. Debate in izkušnje, ki si jih delimo, pa so neprecenljive. Vsa organizacija je bila izjemna, toplo gostoljubje Vidmarjevih pa je bilo izvrstno. Z veseljem še kdaj! (Urška Stropnik Šonc)

Nataša TAJNIK STUPAR

Tiha noč

mešana tehnika na nplatu, 2026, 50 x 71 cm

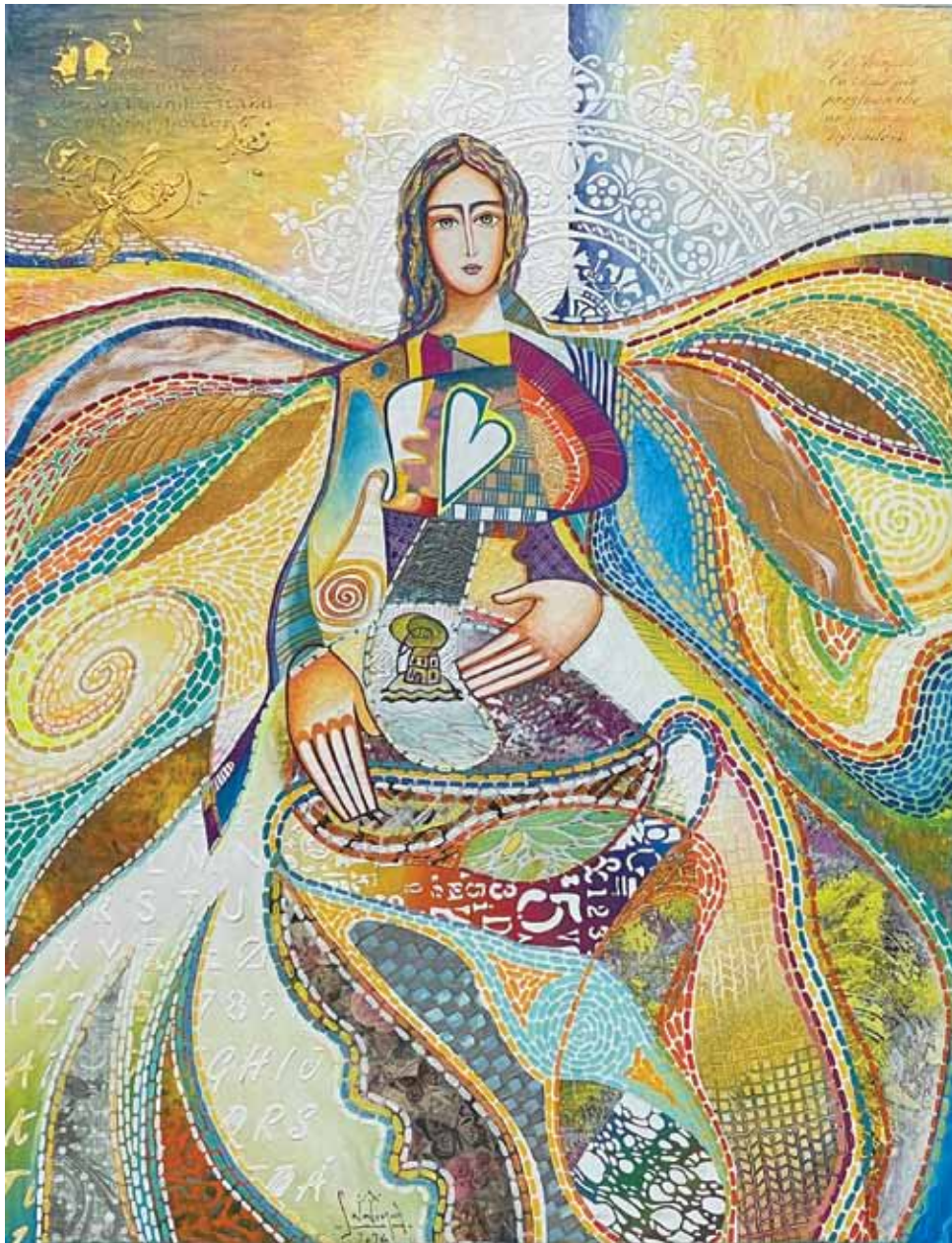

NATAŠA TAJNIK STUPAR

Nataša Tajnik Stupar je bila rojena 6. novembra 1974 v Slovenj Gradcu. Po končani Gimnaziji Velenje je začela študirati na slikarskem oddelku Akademije za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je leta 1999 diplomirala pri prof. Gustavu Gnamušu in prof. dr. Jožetu Muhoviču ter nato leta 2002 tam tudi končala magistrski študij. Od leta 2001 je članica Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov in Društva likovnih umetnikov Celje, od leta 2016 pa Društva likovnih umetnikov Ljubljana. Od leta 2002 je samozaposlena v kulturi in mladinska likovna pedagoginja, med drugim tudi na umetniški gimnaziji likovne smeri Šolskega centra Velenje. Ukvarja se s klasičnim slikarstvom, poseben poudarek daje risbi kot samostojni izrazni zvrsti. Njena dela, za katera je bila večkrat nagrajena, so v več slovenskih javnih in zasebnih likovnih zbirkah. Imela je 36 samostojnih razstav, sodelovala je na številnih skupinskih razstavah doma in v tujini ter se udeleževala nekaterih likovnih kolonij. Z družino živi in ustvarja v Velenju.

Nataša Tajnik Stupar v naravi najde snov za ustvarjanje, hkrati pa je to njena duhovna oaza, kjer v tiho in v zavetju prvinskega prisluhne svojemu notranjemu glasu. Sinji vrh ji je ponudil oboje. Avtorica je ponovno dokazala, da ni klasična pleneristka, ampak čuteča in odgovorna ustvarjalka, ki potuje med realnim in abstraktnim, med videnim in občutenim, med objektivnim in subjektivnim, zunanjim in notranjim. Njene slike so postale »vmesni« prostor, ki je samo njen. V njem »lebdijo«, pa čeprav so prizemljene z odličnim likovnim znanjem. Zaznamovane so s postmodernističnimi rešitvami, s prehajanji med reprezentacijo in abstrakcijo, z vsebovanjem bistvenih, avtorsko podanih potez krajinskega obraza. Avtorica repertoar likovno-vizualnih dejanj izpeljuje iz resničnosti v novo, likovno resničnost, v kateri nastopijo močne barve, svetlobni odsevi, poteza, ki prinaša oblike, ki vzpostavlja ploskve, linija, ki pušča seizmografsko občutljive sledi in nanos, ki vibrira v mikrostrukturalnem dogajanju. Barva in poteza objektivizirata energijo narave same. Koloristično pestre slike se spogledujejo z naravo posnemajočimi barvami in vendar so z energetskim potencialom, psihološkimi lastnostmi in sporočilno vrednostjo povezane s slikarkinim notranjim svetom. V čistih in intenzivnih nanosih je zaznati nekaj fauvističnih primesi, ki se nanašajo na barvno čistost, ploskovnost in s tem odsotnost modelacije. V Tihi noči in v Skrivnostni svetlobi I. in II. je avtorica z odprtim odnosom uspela zajeti genis loci (duh prostora) in genius saecoli (duh časa), njegovo elementarnost in s tem bistvenost. Tiho, pa vendar globoko sporočilno, je spregovorila tudi o pomembnosti odnosa med človekom in naravo.

Likovna umetnost je govorica lepote, ki povezuje ljudi in presega besede. Na Sinjem vrhu se v koloniji Umetniki za Karitas umetnost prepleta z dobroto, sočutjem in solidarnostjo. V lepoti primorske pokrajine, v kamnu, oljkah in posebni svetlobi, umetniki iščemo navdih ter ustvarjamo podobe, ki s svojo lepoto neslišno nagovarjajo k miru in ga prebujajo v človeških srcih. Primorska narava odseva tudi duha njenih ljudi – pokončnega, pravičnega in neuklonljivega. Duha, ki kljub preizkušnjam ohranja vero v svobodo, dostojanstvo in dobro. Blagor miroljubnim je sporočilo, ki nas vabi, da namesto zidov gradimo mostove, namesto sovraštva izbiramo razumevanje in dialog. Naj umetnost postane tiha govorica miru in lepote, ki se dotakne src ter svet spreminja v bolj pravičen in človeški prostor. (Nataša Tajnik Stupar)

Severina TROŠT ŠPROGAR
Blagor miroljubnim
 akril na platnu, 2026, 75 x 55 cm

SEVERINA TROŠT ŠPROGAR

Severina Trošt Šprogar je rojena leta 1963 v Celju. Otroštvo in mladost je preživela v Radečah, pozneje pa se je ustalila v Trbovljah. Likovno izobrazbo je pridobila na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je diplomirala iz smeri vizualne komunikacije pod mentorstvom prof. mag. Zdravka Papiča in dr. Staneta Bernika. Študij je nadaljevala na Visoki šoli za risanje in slikanje v Ljubljani, kjer je magistrirala z raziskovalno nalogo o Francetu Jelovšku, slikarju religioznega oziroma duhovnega izraza. Poleg slikarstva se ukvarja tudi z ilustracijo, oblikovanjem, keramiko, tehniko Tiffany in mozaikom. Pomemben del njenega delovanja predstavlja pedagoško delo. V okviru Slikarske šole Severina vodi likovno izobraževanje, tečaje in delavnice. Razstavlja samostojno in skupinsko, doma in v tujini.

Slikarska dela Severine Trošt Šprogar skozi figurarno motiviko odpirajo njen notranji svet in duhovno energijo. Elementi izpovednosti so prepoznavni, a v njihovi fabulativnosti so prisotne vzporedne zgodbe, povsem intimne, kar daje prizorom polivalentnost. Kompozicije so uravnotežene in čvrste, interakcije med posameznimi elementi oziroma mizanscenami pa so mestoma nerealne, kar daje stvaritvam pridih nadrealističnih tendenc. Simbolična prevajanja spoznanj o smislu bivanja se nahajajo v vsaki molekuli slikovnega tkiva. Znamenja odpirajo nove dimenzije dojetja, simboli pa predstavljajo pravi duhovni koncentrat. Ženska figura je njena nepogrešljiva sogovornica, ki nenehno doživlja metamorfoze, čeprav v svojem bistvu ohranja arhetipsko zasnovo. Avtorica jo pogosto preoblikuje tudi v angelsko bitje. Tokrat njena ženska na sliki Blagor miroljubnim dobiva mehka, široko razprta in slikovita angelska krila. Premore milino obraza, odprtost pogleda, veliko srce in močne dlani – elemente, ki so mnogo več kot del njene pojavnosti. Sestavljena je iz raznolikih, a vedno mehko artikuliranih ploskev. Vsaka premore svoj likovni karakter; lahko je barvno homogena, oblikovana kot kolažna aplikacija z žlahtnim vzorcem, ali pa fragment, kateremu dajejo ritem drobne, segmentirane barvne sledi ali pa le točkovni postanki. Lahko pa se v njih pojavljajo tudi numerična ali črkovna znamenja, skratka pravi likovno-vizualni razcvet oblik znotraj oblike. Barve so vzete iz pisane, a simbolno pomenljive palete. Tekoča, virtuozna risba pa je vselej konstruktivni in vezni člen, ki fragmente povezuje v čvrsto celoto.

Mihaela ŽAKELJ OGRIN

Cena miru

relief v hrastu, 2026, 100 x 60 cm

MIHAELA ŽAKELJ OGRIN

Mihaela Žakelj Ogrin je rojena leta 1969 v Ljubljani. Po osnovni šoli je obiskovala Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani. V študijskem letu 1988/89 se je vpisala na Oddelek za likovno pedagogiko na Pedagoški fakulteti in leta 1993 diplomirala pri prof. Dragici Čadež iz kiparstva in pri prof. Ivu Mršniku iz grafike, pri obeh na temo Povnanjanje notranjega. Za svoje diplomsko delo je leta 1993 prejela študentsko Prešernovo nagrado. Posveča se ustvarjanju tako na področju kiparstva kot grafike ter pedagoškemu delu. Živi v Žireh.

Mihaela Žakelj Ogrin ustvarja v različnih medijih, a še posebej blizu ji je oblikovanje v lesu, pri čemer ji je osnovno orodje motorna žaga. Ključen za njen likovni izraz je namreč grob, ekspresiven vrez v trdoto lesene gmote. Tako opolnomoči ideje in misli, ki so vezane na človeka. V središču njenega motivnega zanimanja so tako trpeči Kristus in drugi liki iz krščanske ikonografije, kot tudi slehernik, ki postane nosilec življenjske usode in aktualne problematike. Avtorica v realistično-ekspresivnem upodabljanju stremi po razkrivanju notranjega stanja posameznika, bolečine, trpljenja in težkih situacij. Oblike poenostavlja, avtorsko artikulara, izčiščuje na bistveno ter daje poudarek gibu, gesti in čustvu. Za delo, ki ga je ustvarjala na koloniji, je vsebinsko spodbudo našla pri brezdomcih ter profano področje povezala s sakralnim. Razmišljala je o dejstvu, da je za ceno miru potrebno prenesti tudi obtožbe. Kdor je usmiljen in miroljuben, je tudi bičan. Prizor je oblikovala kot relief, njegovo dramatiko pa je podkrepila z diagonalno napeto in nekoliko plamenasto zasnovano kompozicijo. V njej »nastopajo« številni figuralni liki, vsakega pa odlikuje sporočilna izraznost, ki je prisotna na obrazu, v kontrapostu in gestikulaciji. Med figurami je še posebej prepoznavna Veronika, katere vloga je aktualizirana. Vsako ustvarjalno dejanje Mihaele Žakelj Ogrin je rezultat subtilnega spremljanja človeka in medija, ki ji omogoča razkrivanje globokih resnic in spoznanj. Ustvarjalne sledi v lesu so nosilke podobotvorja in pripovedovalke vsebin ter dokaz subtilnega sledenja danostim organskega gradiva, ki tudi premore svoje življenje.

Tokratna kolonija se me je še posebej dotaknila zaradi izredne povezanosti med ustvarjalci. K prijetnemu in sproščenemu vzdušju je vsak udeleženec prispeval nekaj svojega – s svojo prisotnostjo, preprostostjo, odprtostjo in navdušenjem nad ustvarjanjem. Občutek, da skupaj ustvarjamo z namenom narediti nekaj dobrega za druge, nas je še posebej povezal. Verjamem, da se v takšnih trenutkih dobrota vrača tudi nam samim – kajti ko se ljudje povežejo v želji, da bi naredili nekaj dobrega za druge, s tem bogatijo tudi sebe. Iz kolonije odhajam hvaležna za ustvarjalna srečanja, nova poznanstva in predvsem za občutek, da ima umetnost posebno moč takrat, ko povezuje in daruje. (Mihaela Žakelj Ogrin)

Udeležencem kolonije so se s svojim likovnim darom letos pridružili naslednji darovalci:

1. ALINA ASBERGA NABERGOJ
2. NEŽA BIZJAK
3. VERA BOŠKIN
4. KLARA BRATINA
5. LUCIJAN BRATUŠ
6. LIVIO CARUSO
7. SILVA COPIČ
8. NIKA ČERNIGOJ
9. ALDA GRUDINA
10. MARTA JAKOPIČ KUNAVER
11. AZAD KARIM
12. SILVA KARIM
13. ZDRAVKA KOMIC
14. PETAR LAZAREVIČ
15. DAVID LIČEN
16. BORA MITOVSKI
17. EVA MEŠTROVIČ
18. MOMALYU (LIUBOV KRIUCHKOVA)
19. JANKO ORAČ
20. JANEZ OVSEC
21. ANDREA PAOLUCCI
22. TANJA PINA ŠKUFCA
23. PATRICIJA RIJAVEC SIMONIČ
24. BOGDAN SOBAN
25. STOJAN ŠPEGEL
26. VELJKO TOMAN
27. LONA VERLICH
28. JOŠKO VODOPIVEC
29. IGOR ZIMIC

Stojan ŠPEGEL
V tišini
akril na lesu, 2026, 50,5 x 19,5 cm

Silva COPIČ
Ko modra zazveni
akril na platnu, 2026, 70 x 50 cm

Lona VERLICH
Svetišče mojega angela
akril na platnu, 2026, 70 x 50 cm

Veljko TOMAN
Vročina pojenja
akril na platnu, 2026, 40 x 60 cm

Azad KARIM
Tiha polja
akril na platnu, 2023, 40 x 60 cm

Andrea Paolucci
Un paese ci vuole
mešana tehnika, 2026, 100 x 100 cm

Petar LAZAREVIĆ
IJUBLJANA
akril na platnu, 2026, 70 X 50 cm

Janez OVSEC
Piran
akvarel, 2026, 50 x 70 cm

Igor ZIMIC
Šopek
akril na platnu, 2026, 100 x 100 cm

Janko ORAČ
Iz cikla cvetoči vrtovi
akril in kreda na papirju, 2026, 40 x 50 cm

Lucijan BRATUŠ
SV26/01
akril na platnu, 2026, 60 x 80 cm

Nika ČERNIGOJ
Drevo življenja
suha igla in ekstrudirana pena, 2026, 30 x 20 cm

Eva Meštrović
Iza tišina
olje na platnu, pozlačeno, 2026, 60 x 50 cm

Silva KARIM
Nad gozdom
akril na platnu, 2026, 50 x 70 cm

UTRINKI KOLONIJE IN DNEVA ODPRTIH VRAT

Umetnica Jerneja Smolnikar, zatopljena v nastajanje slikarske čipke ...

Umetnica Urška Stropnik Šonc ob svojem platnu

Gostje so z zanimanjem prisluhnili sporočilu tokratne prireditve

Kiparka Mihaela Žakej Ogrin ob nastajajočem reliefu v hrastu

Slikar Žiga Korent slika svetel plamen ...

Koordinatorica projekta marjana Plesničar Jezeršek

Generalni vikar Koprške škofije Slavko Rebec podeli svojo izkušnjo miru

Mladi z Gore vedno znova nasmejejo publiko

S svojim vokalom je publiko navdušil Gianni Rijavec

UMETNIKI ZA KARITAS 1995 – 2026

Mednarodna likovna kolonija Umetniki za karitas se, od leta 1995, v avgustu dogaja na Sinjem vrhu nad Ajdovščino. Tisoč metrska gora je postala zbirališče številnih likovnih delavnic, med katerimi je kolonija Umetniki za karitas posebna, saj jo navdihuje dobrodelnost. Karitas vsako leto izbere geslo kolonije, s katerim sporoča o stiskah s katerimi se srečuje in istočasno vabi k solidarnosti.

Med likovnimi umetniki je kolonija priljubljena, saj je v 32. katalogih zapisanih kar 248 različnih imen udeležencev ter poleg tega 477 različnih imen darovalcev, ki so prišli iz vseh petih celin. Ustvarili so več kot 3.500 likovnih del, od katerih jih je že skoraj 3.000 našlo lastnike. Izkupiček je bil namenjen različnim projektom pomoči, ki jih Karitas izvaja: pomoč družinam, otrokom, brezdomnim, ostarelim, bolnim, zasvojenim, beguncem,...

Likovna kolonija je prvi del mednarodnega projekta Umetniki za karitas, ki se nadaljuje v potovanje razstav. V vseh teh letih je bilo več kot 399 razstav po Sloveniji, vsako leto v Gorici in Trstu, dvakrat smo bili v Rimu, trikrat v Bruslju, enkrat na Dunaju in v Sarajevu. Slike 31. kolonije so potovale po naslednjih razstaviščih: Atelje Sinji vrh, Dvorec Lanthieri, Vipava; Galerija Ars, Gorica; Galerija Družina, Ljubljana; Društvo Bazovica, Rijeka; Škofija Novo mesto, Župnišče Višnja Gora, Frančiškova dvorana Sveta Gora; Grošljeva galerija, Prevalje. Slike so poleg tega razstavljene še v Centru karitas v Ajdovščini, v računovodski hiši Contall v Novi Gorici, v Domu Stella Maris v Strunjanu, Domu duhovnosti Kozina in Centru mir in dobro Sveta gora.

Glavni namen celotnega projekta je druženje umetnikov, darovanje njihovega časa in talenta, pa tudi plemenitenje družbe z umetnostjo in dobrodelnostjo. Poleg tega so razstave, ki potujejo, vračilo umetnikom, ki darujejo svoj talent in svoj čas.

Geslo »blagor miroljubnim« nas poziva, da sledimo Jezusu in si dejavno prizadevamo za mir. Jezus od nas pričakuje, da rešujemo spore, da zavračamo konflikte in vsakršno nasilje. Naše besede in naša dejanja, morajo biti gradniki miru. Spodbujati moramo spoštovanje, razumevanje in sodelovanje ter zavračati delitve in pohlep.

Vsak od nas lahko mir gradi najprej doma, v svoji družini, potem na delovnem mestu, v okolju kjer se gibljemo, družimo... in ne nazadnje v javnem življenju, z vsako besedo, ki jo povemo ali zapišemo v tem ali onem mediju.

Kot sodelavci ali prijatelji Karitasa, lahko mir gradimo tudi tako, da pomagamo najbolj potrebnim, najbolj ranljivim. Mir namreč lahko gradimo tudi tako, da ljudje niso lačni, niso žejni, niso žalostni, niso osamljeni in niso v skrbeh glede prihodnosti. Darove, ki se bodo zbrali z letošnjo kolonijo Umetniki za karitas bomo zato namenili družinam, ki se soočajo z izgubo. Ko nekdo v družini zboli ali umre so se celotne družine primorane soočiti tudi z manjšim dohodkom in dodatnimi stroški. V tem občutljivem obdobju je prav, da ostanemo ob njih in jim pomagamo, tako s tolažbo, razumevanjem kot tudi materialno. Tudi vi jim lahko pomagate, tako da posvojite katero od nastalih umetniških del.

ARTISTI PER LA CARITAS 1995 – 2026

La colonia internazionale Umetniki za karitas (Artisti per la Caritas) si svolge la terza settimana di agosto a Sinji vrh sopra Ajdovščina già dal 1995. Sinji Vrh, posta a un'altitudine di oltre mille metri, e' diventata il luogo di numerose colonie di artisti, tra le quali la colonia Umetniki za karitas e' particolare: si basa sulla carita'. La Caritas ogni anno sceglie un motto per la colonia con il quale informa delle difficoltà della gente e invita alla carita'.

La colonia è popolare tra i artisti della pittura, poiché i 32 cataloghi contengono ben 248 nomi diversi di partecipanti e, inoltre, 477 nomi di donatori provenienti da tutti i cinque continenti. Hanno realizzato oltre 3.500 opere d'arte, di cui quasi 3.000 hanno già trovato un proprietario. Il ricavato è stato destinato a diversi progetti di assistenza promossi dalla Caritas: aiuto alle famiglie, ai bambini, ai senzatetto, agli anziani, ai malati, alle persone con dipendenze, ai rifugiati e altri ancora.

La colonia artistica è la prima parte del progetto internazionale Artisti per la Caritas, che prosegue con una serie di mostre itineranti. In tutti questi anni si sono tenute più di 399 mostre in tutta la Slovenia, ogni anno a Gorizia e Trieste, due volte a Roma, tre volte a Bruxelles, una volta a Vienna e una a Sarajevo. Le opere della 31ª edizione della colonia hanno viaggiato nelle seguenti sedi espositive: Atelier Sinji Vrh; Palazzo Lanthieri, Vipava; Galleria Ars, Gorizia; Galleria Družina, Lubiana; Associazione Bazovica, Fiume; Diocesi di Novo Mesto; Canonica di Višnja Gora; Sala San Francesco a Sveta Gora; Galleria Grošelj, Prevalje. Oltre a ciò, i dipinti sono esposti anche presso il Centro Caritas di Ajdovščina, la società di contabilità Contall a Nova Gorica, la Casa Stella Maris a Strunjan, il Centro di spiritualità di Kozina e il Centro Pace e Bene a Sveta Gora.

Lo scopo principale dell'intero progetto è l'incontro tra gli artisti, la donazione del loro tempo e del loro talento, ma anche l'arricchimento della società attraverso l'arte e la beneficenza. Inoltre, le mostre itineranti rappresentano un ringraziamento agli artisti che donano il proprio talento e il proprio tempo.

Il motto »Beati i operatori di pace« ci invita a seguire Gesù e a impegnarci attivamente per la pace. Gesù si aspetta da noi che risolviamo le controversie, che rifiutiamo i conflitti e ogni forma di violenza. Le nostre parole e le nostre azioni devono essere i mattoni della pace. Dobbiamo promuovere il rispetto, la comprensione e la collaborazione, rifiutando le divisioni e l'avidità.

Ciascuno di noi può costruire la pace innanzitutto a casa, nella propria famiglia, poi sul posto di lavoro, nell'ambiente in cui vive e socializza... e infine nella vita pubblica, con ogni parola detta o scritta nei vari mezzi di comunicazione.

In quanto collaboratori o amici della Caritas, possiamo costruire la pace anche aiutando i più bisognosi e i più vulnerabili. La pace si costruisce infatti anche facendo sì che le persone non soffrano la fame o la sete, non siano tristi, sole o preoccupate per il futuro. Le offerte raccolte con la colonia Artisti per la Caritas di quest'anno saranno quindi destinate alle famiglie che stanno affrontando un lutto o una perdita. Quando qualcuno in famiglia si ammala o muore, l'intero nucleo familiare si trova a dover affrontare una riduzione del reddito e spese aggiuntive. In questo momento delicato è doveroso rimanere al loro fianco e aiutarli, sia offrendo conforto e comprensione, sia con un sostegno materiale. Anche voi potete aiutarli adottando una delle opere d'arte realizzate.

ARTISTS FOR KARITAS 1995 - 2026

During the third week of August since 1995 the international art colony – Umetniki za karitas (Artists for karitas) has been carried out on Sinji vrh, a spot high above Ajdovščina. The thousand-meter mountain has become a gathering place for numerous art workshops, amongst which Umetniki za karitas is a standout due to its charitable nature. Caritas chooses a slogan for the colony each year. It expresses the struggles it encounters in society and at the same time invites you to join in on charitability.

The colony is popular among fine artists, as the 32 catalogs contain as many as 248 different names of participants and 477 names of donors who came from all five continents. They have created more than 3.500 works of art, almost 3.000 of which have already found owners. The proceeds were dedicated to various assistance projects implemented by Caritas: helping families, children, the homeless, the elderly, the sick, addicts, refugees, and others.

The art colony is the first part of the international project Artists for Caritas, which continues with travelling exhibitions. Over all these years, there have been more than 399 exhibitions across Slovenia, every year in Gorizia and Trieste, twice in Rome, three times in Brussels, once in Vienna, and once in Sarajevo. The paintings from the 31st colony travelled through the following exhibition venues: Sinji Vrh Studio; Lanthieri Mansion, Vipava; Ars Gallery, Gorizia; Družina Gallery, Ljubljana; Bazovica Association, Rijeka; Diocese of Novo Mesto; Višnja Gora Rectory; Saint Francis Hall, Sveta Gora; and the Grošelj Gallery, Prevalje.

In addition, the paintings are exhibited at the Caritas Centre in Ajdovščina, the Contall accounting firm in Nova Gorica, the Stella Maris Home in Strunjan, the Kozina Center of Spirituality, and the Peace and Goodness Centre on Sveta Gora.

The main purpose of the entire project is the gathering of artists, the donation of their time and talent, and the enrichment of society through art and charity. Furthermore, the travelling exhibitions are a gesture of gratitude to the artists who donate their talent and time.

The motto »Blessed are the peacemakers« calls on us to follow Jesus and actively strive for peace. Jesus expects us to resolve disputes, to reject conflicts and any form of violence. Our words and our actions must be the building blocks of peace. We must promote respect, understanding, and cooperation, while rejecting division and greed.

Each of us can build peace first at home, in our family, then in the workplace, in the environment where we move and socialize... and ultimately in public life, with every word we speak or write in any medium.

As collaborators or friends of Caritas, we can also build peace by helping those most in need and the most vulnerable. Peace can indeed be built by ensuring that people are not hungry, thirsty, sad, lonely, or worried about the future. The donations collected from this year's Artists for Caritas colony will therefore be dedicated to families facing loss. When someone in a family falls ill or passes away, whole families are forced to cope with a reduced income and additional costs. In this sensitive period, it is right for us to stand by them and help them—with comfort, understanding, as well as material support. You can also help them by adopting one of the created works of art.

Razstave 2026/2027

Atelje Sinji vrh
Dvorec Lanthieri, Vipava
Galerija Ars, Gorica
Galerija Družina, Ljubljana
Mestna knjižnica Velenje
Galerija Nazarje – Jakijeva hiša, Nazarje
Frančiškova dvorana na Sveti gori
in drugi kraji, kamor bomo povabljeni ...

Stalne razstave:

Škofijska karitas Koper, Ajdovščina
Računovodska hiša Contall, Nova Gorica
Upravna stavba Nove KBM, Ajdovščina
Pastoralni dom Stella Maris, Strunjan
Center Mir in dobro, Sveta gora
Župnišče Hrpelje-Kozina

33. mednarodna likovna kolonija

UMETNIKI ZA KARITAS

Sinji vrh, 23. do 27. avgust 2027
Dan za druženje: 26. avgust 2027

Informacije:

Marjana Plesničar Jezeršek, +386 31 393 666
e-pošta: marjana.karitas@gmail.com

TRR Škofijske karitas Koper

SI56 0475 0000 3155 558, sklic SI00 29019

K uresničitvi lepega in dobrega pomagajo:

- Občina Ajdovščina, Galerija Družina, Penzion Sinji vrh, Fundacija Univerze v Novi Gorici
- Sodelavci galerij in prostorov, kjer razstave gostujejo
- Družina Vidmar, nastopajoči, pomočniki, sodelavci, dobrotniki
- Mediji, obiskovalci razstav in kupci likovnih del

Hvala lepa in Bog lonaj vsem!

Slika na naslovnici: Sinji vrh, avgust 2026

